

Schein Gábor: <i>Éjszaka, utazás</i> (Kántás Balázs).....	77
Szabó Marcell: <i>A szorítás alakja</i> (Zsolnai György).....	78
Baráth Katalin: <i>A türkizkék hegedű</i> (P. Szathmáry István).....	80

Kultúra

Edmund Burke esztétikája és az európai felvilágosodás (Benkő Krisztián)....	82
Slavoj Žižek: <i>A törekeny abszolútum</i> (Lajtai Mátvás).....	84
Hary József: <i>Az utolsó emberig</i> (Tulok Péter).....	85
Egy vidéki srác a gonosz birodalma ellen (Pápay György).....	87
Werner Stiller: <i>Az ügynök</i> (Vass Norbert).....	89
dr.Máriás Béla: <i>Nem élhetek Milošević nélkül</i> (Láng Eszter).....	90
<i>Magyar Konyha</i> (Szűts Zoltán).....	92

Művészet

Szvoboda Dománszky Gabriella: <i>A magyar biedermeier</i> (Thimár Attila)....	94
Orosz István: <i>A követ és a fáraó</i> (Ugry Bálint).....	96

Szépirodalmi bibliográfia

2011. július–augusztus (Kőrös Kata).....	98
--	----

Lapszámunk borítóján Pető Hunor felvétele látható.

Lapunk megjelenését
a Nemzeti Kulturális Alap támogatta.

Nemzeti
Kulturális
Alap

SZEMLE

Fazakas Attila

FORRÓ, NYÁRI FŰSZEREK

...eltűnni, egyszercsak eltűnni egy
palmyrai istennő tört, szigorú szemében,
az idő mély, végeláthatatlan barlangrendszerében, egy
bükkösben, mintha ott bizsergető félálomban
járnál, amikor is túlhajtottan fúj, susog a szél (*kinn veszedelmes nyár
tombol*); eltűnni, egyszercsak eltűnni
a gyermekkori szerelem (így hitted!)
idő nélküli örökkévalóságában, a folyó-
parton napozás közben vagy a
testi egymásra találások hűvös, megritkult csendjében,
árnyas-állati magányosságában; eltűnni, egyszercsak
eltűnni az égerfák keserű, megtébolyodott lombjában,
egy zúgó darázsban lakni, az összehullt sarjú
nagy, túlfűtött szagában, fojtó illatában;
vízmosta kövekben, félig olvasott, félig
eltakart könyvben, tükörben (Gauguin elárvult
tekintetében vagy egy krétai papnő hideg, csupasz, szép,
feszes, meztelen mellei között); amikor kinn
annyi élet, veszedelmes nyár tombol,
belevegyni egy távoli kiáltásba – parttalanul vész el valahol, valamerre,
ebben a kegyetlen, vad, irgalmatlanul
lüktető fényben állapotni meg, ahol ennyi
mező-, föld- és fényszag, bogarak forró fűszere szítál
és ragyog (micsoda paravánok, micsoda színház!),
míg odakinn a fűtáblákban annyi szegfű, friss szurokfű
álma között rezzen, hűsül, senyved, verejtékezik a Halál...

Helikon, 2011. augusztus 25.

(Fazakas Attila 1972-ben született Szovátán. Verset ír.)